

PRZYŚCIGAĆ (1) *vb impf*

3 sg *praes* przyścigã.

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Doganiać, dopadać; przen [kogo]: Obroć się gdzieś a kczemu chcesz/ a wżdy to złe w łobie naydzież/
ano cię wśfedy przyściga/ wkażdey pracy przegaba. *SeklPieś* 31v.

Formacje współrdzenne cf ŚCIGAĆ.

KO